

FAKULTATIVNÍCH USTANOVENÍ⁽¹⁾

(k 31. říjnu 1998)

Členský stát Rady Evropy ⁽²⁾	Prohlášení	
	o uznání práva na podání individuální stížnosti Komisi ⁽³⁾	o uznání obligatorní pravomoci Soudu ⁽⁴⁾
Albánie	2. 10. 1998	2. 10. 1996
Andorra	22. 01. 1996	22. 01. 1996
Belgie	5. 07. 1955	5. 07. 1955
Bulharsko	7. 09. 1992	7. 09. 1992
Česká republika	18. 03. 1992	18. 03. 1992
Dánsko	13. 04. 1953	13. 04. 1953
Estonsko	16. 04. 1996	16. 04. 1996
Finsko	10. 05. 1990	10. 05. 1990
Francie	2. 10. 1981	3. 05. 1974
Chorvatsko	5. 11. 1997	5. 11. 1997
Irsko	25. 02. 1953	25. 02. 1953
Island	29. 03. 1955	3. 09. 1958
Itálie	1. 08. 1973	1. 08. 1973
Kypr	1. 01. 1989	24. 01. 1980
Lichtenštejnsko	8. 09. 1982	14. 11. 1995
Litva	20. 06. 1995	24. 05. 1996
Lotyšsko	27. 06. 1997	27. 06. 1997
Lucembursko	28. 04. 1958	28. 04. 1958
Maďarsko	5. 11. 1992	5. 11. 1992
Makedonie	1. 01. 1998	1. 01. 1998
Malta	1. 05. 1987	1. 05. 1987
Moldávie	12. 09. 1997	12. 09. 1997
Německo	5. 07. 1955	5. 07. 1955
Nizozemí	28. 06. 1980	31. 08. 1954
Norsko	10. 12. 1955	30. 06. 1964
Polsko	1. 05. 1993	1. 05. 1993
Portugalsko	9. 11. 1978	9. 11. 1978
Rakousko	3. 09. 1958	3. 09. 1958
Rumunsko	20. 06. 1994	20. 06. 1994
Rusko	5. 05. 1998	5. 05. 1998
Recko	2. 11. 1985	30. 01. 1979
San Marino	22. 03. 1989	22. 03. 1989
Slovensko	18. 03. 1992	18. 03. 1992
Slovinsko	28. 06. 1994	28. 06. 1994
Spojené království	14. 01. 1966	14. 01. 1966
Španělsko	1. 07. 1981	15. 10. 1979
Švédsko	4. 02. 1952	13. 05. 1966
Švýcarsko	28. 11. 1974	28. 11. 1974
Turecko	28. 01. 1987	22. 01. 1990
Ukrajina	11. 09. 1997	11. 09. 1997

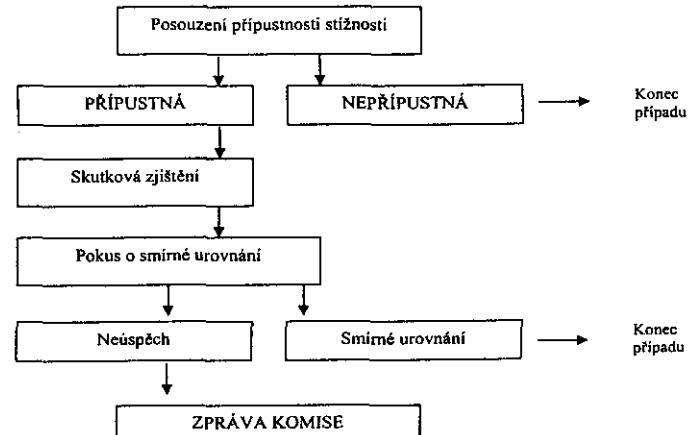
(1) Tato ustanovení, obsažená v bývalých článcích 25 a 46 Úmluvy, byla zrušena Protokolem č. II k Úmluvě, který vstoupil v platnost dne 1. listopadu 1998.

(2) Dne 27. dubna 1999 se členem Rady Evropy stala Gruzie.

(3) Datum, kdy prohlášení nabyla účinnosti.

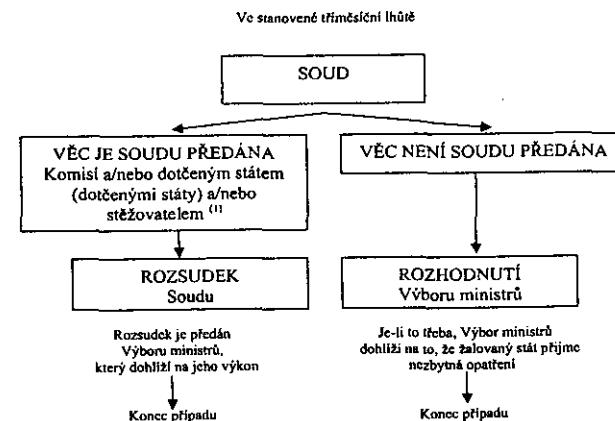
I. Před 1. listopadem 1998

1) Počáteční fáze

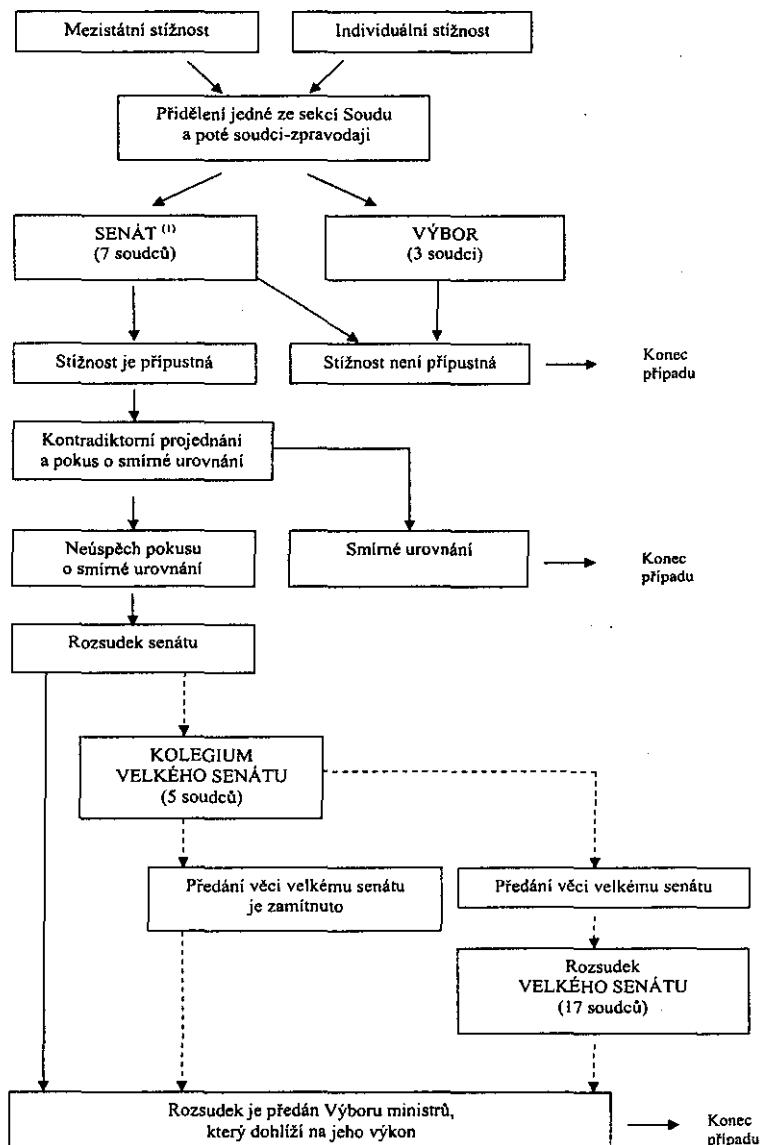
Předání zprávy Výboru ministrů Rady Evropy
Začátek běhu tříměsíční lhůty

2) Konečná fáze

(1) Pokud je žalovaný stát smluvní stranou Protokolu č. 9 a pokud filtrování výboru Soudu rozhodne, že Soud se věci bude zabývat.

II. Od 1. listopadu 1998

⁽¹⁾ Senát se v kterémkoli okamžiku před vynesením rozsudku může vzdát pravomoci ve prospěch velkého senátu, pokud proti tomu ani jedna strana případu nic nenamítá.